ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 Μαρτίου 1920 Τεραστίου 5ούου
Αν. ήλ. ώρ. 6 λ. 36 Δύσ. 6 λ. 32

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Έτος Α'. Άριθ. 1040 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεία καὶ Τυπογραφεία : Δεσφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΤΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Εἰς νέας ἐνοχλήσεις καὶ ἀνησυχίας ἐμβάλλει τὴν ἀνθρωπότητα, τὸ κράτος τὸ σκορπίσαν ἐπὶ ὁλόκληρον πενταετίαν τὴν φρίκην καὶ τὸν ὄλεθρον, ἡ ἡττημένη τῆς χθὲς Γερμανία. Ἀφοῦ ἐπὶ ἓν καὶ ἥμισυ ἤδη ἔτος βαίνει ἀπὸ ὑπεκφυγῆς εἰς ὑπεκφυγὴν καὶ ἀπὸ στρεψοδικίας εἰς στρεψοδικίαν διὰ νὰ ὑποχωρήσῃ πανηγυρικῶς τὴν ἐπομένην, παρουσιάζεται σήμερον ἐπαναστατοῦσα καὶ προσπαθοῦσα νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν μοναρχισμόν, τὸ καθεστὼς δηλαδὴ τὸ ὁποῖον ἀπεσύρευσε τόσα δεινὰ ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου.

Βεβαίως ὑπάρχουσιν ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἄνθρωποι λογικευόμενοι, ἀνθρωποι τοὺς ὁποίους δὲν τυφλώνει ἡ παράφρων ἰδέα τῆς ἐπαναφορᾶς μιᾶς ἐπαχθοῦς τυραννίας ἑνὸς φρενοβλαβοῦς ἡγεμόνος κυριευμένου ἀπὸ νοσηρὰν καταδυναστείαν. Καὶ οἱ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἐμμένοντες εἰς τὰς δημοκρατικὰς ἀρχὰς τὰς ὁποίας εἰσήγαγενεῖς τὴν Γερμανίαν μία ἄθροος ἤττα. Καὶ σήμερον οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, πιστοὶ παραμένοντες εἰς τὴν δημοκρατίαν, προσπαθοῦν νὰ σώσουν τὴν πατρίδα των ἀνατεταγμένοι πρὸς τοὺς μοναρχικούς.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι οἱ τελευταῖοι οὗτοι θὰ ἐπικρατήσουν καὶ ὅτι ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ μοναρχισμοῦ θὰ μείνῃ μόνον ὄνειρον τῶν ὀλίγων φανταστολήκτων ὀττενεσθρυδοῦν σήμερον, τοῦτο δὲ διότι ἡ ἀνθρωπότης ἐβαρύνθη πλέον τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας τοῦ ἑνὸς ἢ τῶν ὀλίγων ἔστω, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀναμφισβήτητον ὅτι καὶ ἡ περιπέτεια αὕτη τοῦ Γερμανικοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην περισυλλογῆς καὶ ἀναγεννήσεως, θὰ στοιχίσῃ οὐκ' ὀλίγον εἰς ἀνθρωπίνους ὑπάρξεις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ὁδηγήσῃ τὴν Γερμανίαν πρὸς καταστροφὴν ἔτι μεγαλυτέραν ἐκείνης πρὸς ἣν τὴν ὡδήγησεν ἡ ἥττα της.

Γράφοντες ταῦτα δὲν θέλομεν νὰ φανωμεν ἀεθηματολόγοι πρὸς λαὸν ὁ ὁποῖος ἐκόλασε τὸν κόσμον εἰς ὠκεανοὺς αἱμάτων, οὔτε ἀξιοῦμεν νὰ φανῶμεν ὅτι ἀκολουθοῦμεν μετὰ χριστιανικῆς μεγαλοψυχίας τὰ ῥήματα τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντος πρὸς τὴν Γερμανίαν «ὕπαγε καὶ μαχαιρὰ ἀμάρτανε». Ὄχι. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ καὶ πράπει νὰ ἀπασχολῇ ἡμᾶς καὶ τοὺς Συμμάχους μας σήμερον, εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐμφύλιος ἐν Γερμανίᾳ σπαραγμὸς ἐνδιαφέρει ἀμεσώτατα πάντας ἡμᾶς, διότι πάντες ἡμεῖς ἄτε ἀδικηθέντες ὑπὸ τοῦ κράτους τούτου, ἔχομεν ἐκεῖ πλεῖστα ὅσα οἰκονομικὰ συμφέροντα, τῆς Γερμανίας οὔσης ὑποχρέου νὰ μᾶς καταβάλῃ δεκάδας δισεκατομμυρίων δι' ὅσα εἰς βάρος τοῦ ἀνθρωπισμοῦ διέπραξε.

Ὁ λόγος οὗτος καὶ μόνος, εἶναι ἀρκετὸς νὰ προκαλέσῃ ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τῶν Συμμάχων ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Γερμανίας τεκταινομένων. Μία ἀλληλοσφαγὴ μεταξὺ τῶν Γερμανῶν θὰ ἔχῃ ὡς ἄμεσον συνέπειαν τὴν παράλυσιν πάσης δημοκρατικῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως, ἀποτέλεσμα δὲ ἔσεται ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἐνδοιασμοῦ ἡ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον οἰκονομικὴ κατάπτωσις, ἡ χρεωκοπία τρόπον τινὰ τῆς νεοσυστάτου δημοκρατίας. Καὶ βεβαίως εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἐφαρμοζομένου τοῦ γνωστοῦ λογίου «οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος» οἱ ἐνδιαφερόμενοι θὰ εὑρεθῶσιν εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἵνα ἐξασφαλίσωσι τὰ ὀφειλόμενα, νὰ προβῶσιν εἰς στρατιωτικὰς καταλήψεις, ὁπότε θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νέας ἐκστρατείας, νέας δαπάνας κλπ.

Διὰ τοῦτο σκριβῶς καὶ ἡ Διάσκεψις τῶν Πρωθυπουργῶν παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὴν ἐν Γερμανίᾳ ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς ἐδημιούργησεν ὁ ἐν Ἀμερόγκεν ἐξόριστος φρενοπαθὴς μετὰ τῆς σπείρας του, ἐπιφυλασσομένη νὰ λάβῃ ἐν καιρῷ τὰς ἀναλόγους ἀποφάσεις καὶ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τῶν συμφερόντων καὶ τῶν δικαίων τῶν Συμμάχων καὶ πρὸς ἀπρόσκοπτον πλέον ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οἱαδήποτε καὶ ἂν ὑπάρξῃ ἐξέλιξις τῆς ἐν Γερμανίᾳ καταστάσεως, τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι πάντοτε εἰς βάρος τοῦ αἱμασταγοῦς λαοῦ, διότι οἱ Σύμμαχοι ἔχουσι καὶ τὰ μέσα καὶ τὴν δύναμιν ὅπως ἐπιβάλωσι τὰς θελήσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις των.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ

Ἐπὶ τῆς συμβουλῆς τῶν πατριωῶν Ἔθρου, Ἄβρας καὶ Τοῦντας κείται ἡ Ἀδριανούπολις, ἡ ἱστορικὴ ὅσον καὶ γραφικωτάτη πόλις, ἡ μέχρι τῆς χθὲς ἄνθρη θεωρουμένη ὡς δευτερεῦσα μητρόπολις τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, μία ἑστία φανατισμοῦ διὰ τὸν τουρκικὸν πληθυσμὸν μία πηγὴ ἑλληνικοῦ αἰσθήματος ἀκμαιοτάτου δι' ἡμᾶς.

Οἱ τελευταῖοι στατιστικοὶ ὑπολογισμοὶ θεωροῦν τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἀδριανουπόλεως ὡς ὑπερβαίνοντα τὰς 150 χιλιάδας. Ἐξ οὗ ὧν πλέον τοῦ ἡμίσεως ἀποτελεῖ ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τὸ δὲ ἕν ἡμισυ πανταχόθεν ἑτερόκλητον καὶ ἑτήνυδεν, Ὀθωμανοὶ καὶ Ἀρμένοι, Βούλγαροι καὶ Ἑβραῖοι μὲ κατερχὴν ὅμως ὀρθῆν τὴν ὑπόσχεσιν τῶν Ὀθωμανῶν ἀπέναντι τῶν λοιπῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ ὡραία πόλις διαιρεῖται εἰς δύο κεχωρισμένα τμήματα, τὸ κορίως ἄστυ καὶ τὰ προάστεια, ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἡ ὁ ἀνέκαθεν κατὰ παράδοσιν συγκεντρωμένος εἰς τὸ ἄστυ, τοῦ ὁποίου μαλιστὰ καὶ αἱ πύλαι ἐκλείοντο μέχρι τοῦ τινος ἀνάμη τακτικῶς ἐνάστην νύκτα. Τὴν ἡμερὶ μὲν τεῖχη τὰ περικλείοντα τὸ ἑλληνικὸν ἄστυ ἐχώρζον ἐν ω καὶ ἐλευθέρως τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν ἀπὸ τὸν ἀλλοεθνῆ.

Ἡ ἱστορία τῆς πόλεως, ἑλληνικωτάτη ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην, ἀνάγεται εἰς χρόνους παλαιοτάτους προϊστορικοὺς, σχεδὸν μυθικούς. Ὀρέστης ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος φεύγων τὰς Ἐρινύας ἀποκαταστᾷ εἰς τὴν γωνίαν ἐκείνην τῆς Θρᾴκης καὶ ἔκτισε πόλιν, Ὀρεστιάδα παρ' αὐτοῦ κληθεῖσαν. Ἔκτοτε ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἑλληνικὸν πυρὴν διατηρηθεὶ ἐπὶ αἰῶνας αἰώνων. Περὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Ἀδριανοῦ δεδομένον ὅτι ἐπῆρτεῖνε καὶ ἐκόσμησε τὴν πόλιν, φέρουσαν ἔκτοτε τὸ ὄνομα τοῦ. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ Ἀδριανούπολις κατέστη πρωτεύουσα τῆς «Ρωμαϊκῆς ἐπαρχίας Λιμνοτίου» τοῦτεστι πρωτεύουσα τῆς Ἑλληνικῆς Θράκης, κατασταθεῖσα συγχρόνως μία τῶν ἐπισημοτέρων πόλεων τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης.

Ἡ μοῖρα τῆς πόλεως ταύτης ὑπῆρξεν ἀντιφατική. Ἐνῷ μέχρι τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων δι' ἐθίσεων ἐν γαλήνῃ ἀπολύῳ, ὡς ὁ τῶν διαρκῆ σκιάν, μὴ ἀναφερομενῆ εἰς τὰς ἱστορικὰς θέλτους δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, ἐξαίρεψ ὁ ποῦ αὐτὴν τόπος ἀνῆρθε εἰς τὴν περιωπὴν τῶν ἱστορικῶν σημείων τὰ ὁποῖα παρεμείνεν ἠλησμόνητα. Ἐκεῖ ἔγενετο ἡ τελευταία μάχη τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου κατὰ Λικιλίου, κατὰ τὴν ὁποίαν νικήσας περιλαμπρῶς ὁ πρῶτος, κατέστη μονοκράτωρ ἀπόλυτος τῆς μεγάλης Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας. Ἐκεῖ ἀνεστοιάσθη τελειωτικῶς τὸ μεγαλεῖον τοῦ δυτικοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους καὶ ἐκεῖ ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος σταθμὸς τῆς μεγαλειοφυΐας τῆς ἑλληνικῆς θεμελιοθεσίας τῆς ἡγεμονίας.

Ἄλλα καὶ ἐξῆς ἐνέτα μετὰ ταῦτα, νέα κρίσιμος κοσμοϊστορικῆ σημασίας μάχη ἔλαβε χώραν παρὰ τὴν ὡρᾴαν πόλιν, μεταξὺ τῶν ἐκ Βορρᾶ κατερχομένων Γότθων καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Οὐάλεντος, καθ' ἣν εἰ Ρωμαῖοι ἀπώλεσαν ὑπερτεσσαράκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος αὐτῶν, κατακαόντος ἐν τινι φάτνῃ. Μετὰ τὴν νίκην οἱ Γότθοι ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν. Ἀλλ' οἱ κάτοικοι, Ἕλληνες γνήσιοι τὴν ψυχὴν, ἀντέχον γενναιότατα καὶ ἠγωνίσασαν ἐπὶ τέλους τοὺς Βορείους πολιορκητὰς νὰ ἀχωσι τὴν πολιορκίαν καὶ νὰ ἀπέλθωσιν ἐκεῖθεν.

Ἡ Ἀδριανούπολις ἀπετέλει μέρος τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Φραγκων ἐν ἔτει 1206. Πεσοῦσα ἐκτοτε εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν τῆς Νικαίας, ἀλλὰ μετὰ περιπετείας χρόνων τινῶν ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν. Ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκυριεύθη τῷ 1360 κατὰ δὲ συγχρόνως πωλεύσασα τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους καὶ ἕδρα τοῦ Σουλτάνου Μουρὰτ τοῦ Α'. Ἐκεῖ μετὰ παρόδον ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἔλαβε χώραν ἡ τρομερὰ ἐπανάστασις τῶν Γενιτσάρων, οἵτινες ἀπαστρέψασι μέγα μέρος τῆς πόλεως.

Ἀργότερον μετὰ παρόδον δύο αἰώνων, ἡ Ἀδριανούπολις ἐχορηγίμευεν ὡς ἀρετηρία τῆς περιφήμου ἐκστρατείας τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τῆς Αὐστρίας, καθ' ἣν τὰ ὀθωμανικὰ στρατεύματα εἶχον φθάσει μέχρι τῶν θυρῶν τῆς Βιέννης. Κατ' Αὔγουστον μῆνα τοῦ 1829, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἀμαχητεὶ ρωσικὴ στρατιὰ καὶ κατέλαβεν αὐτὴν, μετὰ δύο δὲ μῆνας ὑπεγράφη ἐν αὐτῇ ἡ περίφημος συνθήκη τῆς Ἀδριανουπόλεως, διὰ τῆς ὁποίας κατεβρέβετο ἡ κυριαρχία τοῦ Σουλτάνου ἐπὶ τῶν Παραδουνουβείων ἡγεμονιῶν, τεθεισῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ρωσσίας.

Εἶνε λίαν πρόδηλοι αἱ περιπέτειαι τῆς Ἀδριανουπόλεως κατὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Ἡ πολιορκία τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ παρετείνετο ἐπὶ ἑξαετίας κατὰ, καὶ μόνον βραδύτερον, τῇ συνδρομῇ τῶν Σέρβων, ἡ πόλις περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Βαλκανικῶν στρατευμάτων. Θὰ ἔμενε δὲ μεχρὶ τῆς χθὲς ἔτως εἰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων ἂν μὴ οἱ ταλιφόρν πρᾶξιόκτημα τοῦ Ἐμβὲρ ἀκόμα αὐτὴν ἔκαμε.

Ἡ τοποθεσία τῆς πόλεως εἶνε ἐξαιρετικῆ διὰ τὴν ἀναδειξίν καὶ τὴν ἀκμὴν τῆς ἀπὸ παντὸς ἀτόψεως. Τὸ ἔδαφος εἶνε ὑψηλὸν καὶ γεωγραφικῶς ἡ θέσις ἀρίστη. Ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ὁ τελευταῖος τοῦ κλάδου τῆς πόλεως, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς πόλεως, ἀνέκαλυψαν ἐμπορικὴν, πλήρη κινήσεως καὶ ζωῆς. Γεγράμω τῆς πόλεως ὑψοῦται λοφίσκος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ θέα εἶνε ὄντως μαγευτικὴ, κατοικοῦνται ἐκεῖνεται ἡ μεγάλη πεδιὰς τοῦ Ἔβρου, ὁρεινοκατοικῶν ἡ πεδιὰς τῆς Τούνιτσας καὶ ἐν τῷ κέντρῳ ἀχανὲς πεδίον ἐν τῷ ὁποίῳ ὑπάρχουν ἀπειράριθμοι δρεπανόκαιοι «κῆποι καὶ ἀνθῶνες καὶ λαχανόκηποι, ἔκτασις γονιμωτάτη πλήρης καρπῶν καὶ ἀνθῶν καὶ δηλητηριάων.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν καλλονὴν τῆς πόλεως ἀντιτίθεται ἐσωτερικὴ ἀθλιότης, ἀρειλόμενοι εἰς τὴν αἰωνίαν τὴν παρεμιοῦσαν ἀδιάφορον τῆς τουρκικῆς διοικήσεως. Δόμοι στενοὶ καὶ ἀνώκαλοι, ἀκαθαρτοι γενικῶς εἰς μεγαν βαθμόν. Καὶ πρὸς τούτοις περὶ τὰ ὀγδοήκοντα τουρκικὰ νεκροταφεῖα κείμενα ἐντὸς τῆς πόλεως, καθιστῶσι τὸ κλίμα τῆς πόλεως, κατὰ τὴ νοσηρόν. Ἄλλα καὶ ἐπιφανειακῶς ἄκρη ἡ πόλις, θὲ ὁ ἀρεῖται γραφικότητος. Δὲν ὑπάρχουσι μνημεῖα οὔτε λείψανα τοῦ πολιτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων Ρωμαίων καὶ Βυζαντινῶν. Ἀλλὰ διασῳζόνται ὡραῖαι τουρκικὰ τεμένη, μιναρέτες, ἀποχῆ, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ἐπιφανέστερον παντὸς τέμενος Σελίμ τοῦ Β', οἰκοδομηθὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος. Τὸ τέμενος φαίνεται ὡς ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τουρκικῆς ἀρχιτεκτονικῆς πιστοῦται δὲ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς, ὅτι ὁ τρούλλος του εἶνε ὑψηλότερος καὶ τοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἔκτος δὲ τῆς πόλεως παρὰ τὴν Τούντσαν σώζεται εἰσέτι ἐρειπωμένον τὸ κακοῦμενον Ἐπὶ Σαρᾶ, ἡ κάθεδρα τῶν ἀρχιῶν Σουλτάνων. Ὁ δεύτερος μεγαλοπρεπέστατος πύργος μετὰ τὸν περιπέρων αὐτοῦ τεμαχιμένα θόλοι, οἱ ἐπίγρυσοι ὀροφαὶ, τὰ πλούσια ἀραβουργήματα μαρτυροῦσιν ἄκρον τὸν πλοῦτον καὶ τὴν κομψότητα τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ἀνακτόρων.

Ὑπάρχουσιν ἀκόμη πολλὰ τεμένη, κρήναι, κεκαλυμμένοι ἀγοραὶ, γέφυραι ἐπὶ τῶν παραποταμίων τοῦ Ἔβρου καὶ ἄλλα γραφικὰ μνημεῖα τοῦ τουρκικοῦ πολιτισμοῦ, διὰ τὴν διεύλαξιν τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς θὰ δώσῃ ἐγγυήσεις καὶ θὰ παρασχῇ προνόμια.

Σήμερον ἡ Ἀδριανούπολις εἶνε μία ἐκ τῶν πόλεων τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος.

ΜΙΑ ΙΤΑΛ. ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ κοσμικὴ κίνησις ἐν Παρισίοις κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Συνδιασκέψεως» ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τοῦ Ἰταλικοῦ περιοδικοῦ «La Letura» γλαφυρὸν καὶ λίαν ἐνδιαφέρον ἄρθρον τοῦ κ. Carlo Placci, περιέχον πολλοὺς, εὐστόχους χαρακτηρισμοὺς καὶ πολλὰς περιέργους, πληροφορίας περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἐφόλιῶν τῶν συγκεντρωθέντων πέρυσι εἰς τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν δεδομένων πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἐξ αὐτοῦ ἀποσπάσμεν τὴν κατωτέρω περικοπὴν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Ἰταλὸς συγγραφεὺς καὶ δημοσιογράφος περιγράφει καὶ χαρακτηρίζει τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον.

«Μεταξὺ τόσων περιβλέπτων ἀνδρῶν, προσερχομένων ἀπὸ πάσης χώρας, ἔλαβεν δι' ἡμᾶς ἐλθὼν, εὐ.ᾳμα ὅτι ἠδυνήθην νὰ προσεγγίσω ἐν οἰκειότητι τὸν κορυφαῖον τῶν συγχρόνων πολιτικῶν τῆς Εὐρώπης il maggiore statista europeo dell' epoca attuale), τὸν μόνον τῶν ἐν τῇ πρωτίστῃ γραμμῇ μελῶν τοῦ Συνεδρίου, ὅστις ἀνομέσον τῶν μελλόντ σιῶν, τῶν ἐμφερουμένων ἐκ τῶν Οὐτίσσωνειων τ.σεων, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν πεπαλαιωμένων διπλωματικῶν τύπου τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης, ἀφ' ἑτέρου, εἶχε τὴν συναίσθησιν τοῦ παιόντος, ὡς φῶς δεχόμενος καὶ ἐξκαντίζων ἐν ταυτῷ τὰς μεγάλας ἀνταναλάσεις τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς μυστηριώδεις προβολὰς τοῦ μέλλοντος.

«Ὑπάρχει τόχα κάποιος νόμος ἀντισταθμίσεων, δυνάμει τοῦ ὁποίου εἰ, ἕνα "Ἕθνος, μικρὸν, ὅτιο, τὸ τῆς Ἑλλάδος, ἀνεφαίνεται εἰ, Βενζέλ.ο, ὁ ᾧ εἰς ἐν Ἕτ λίαν ἢ εἰς τὴν Γαλλίαν κανεὶς νέος Κβ.ὺρ ὑμ ἀναζῶν ἢ νέος Τέλ.ο ἄνδρ; ἀνεσκρωμένος δὲ ἐνεφανίσθη ἄφθη;

«Καθήμενος πρὸ τοῦ γραφείου τοῦ ξενοδοχείου, ὑψηλὸς τὸ ἀνάστημα, λευκόθριξ καὶ ῥοδαιὸς ὑπὸ τὸ μαῦρο σουφιὰ, ὁ Βενιζέλος; αἰ μὲ ἀμέσω, πᾶσαν συστολὴν ἀιο τὸν πλησιάζοντ ι ὀὐὸν μὲ τὴν γαλήνιόν του τροσήνειαν. Σὰ; θέτει τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὦ.ου μὲ ἀστικὴν μειλιχιότητα, σὰ, ἀποκαλεῖ ἐκεῖ ami, ἀῳ οἱ λόγ ι τ ου, ἀμαλὰ καὶ συνήθεις, μὰ ἀυινοὶ εἰς ἐνοία; ὁ μονόλογ ος ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ δράματος, σὰ ἀποκαλύ τ ουν πολιτικὰ δημιουργήματα ὑψ σ τη ρ ο φία.. Ἐν συνεπείᾳ, ἡ ἀτλότη, καὶ ἡ πρα τι ἡ εὐρυτ ι, ὁ ἰδεαλ σ ος καὶ ὁ φανὶσμὸ, οἱ μεγάλοι καὶ ἀδιούδες καὶ βαθεῖ, στυχασμοὶ ἀναβλύζουν ἀπὸ τὸ νηφάλιον λεβιάθιον ἀνδρὸ; κλασικοῦ τὸ ὕρο, καὶ ἐνεαυ.ῷ ἠδυλόγου.

«Ἐπιθύω.ω τὴν πραγμάτευσιν ἐγκυρίδιου συνεννοήσεω, μετὰ τῆς Ἰταλία., ἀπ' ἀρχῆ; τῆς Συνδιασκέψ.ω; ὡμιλεῖ ἀδιακόπω; περὶ αὐτοῦ τοῦ θέματος μετὰ τῶν Ἰταλῶν φίλων του, ὀὲ μὲν ἀπογ.ηπευμένος ἐκ τῶν συναντωμένων πολλῶν ἐμπ.ο.δ.ω.ν, διὲ ἐξ ἀγχλόμενος, ὀσάκι, ἡ ὁδὸς διηνοίγετο ὁμαλωτέρα ἐνώ.ιόν του. Παρεκτὸς τῶν ἀφορώντων εἰ, τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, ἐχρειάζετο πολλάκις νὰ ζητῆται ἡ γνώμη του καὶ περὶ τῶν διαφόρων καὶ δυσκολωτάτων προβλημάτων τοῦ Συνεδρίου τόσον ὁ νοῦς αὐτος ὁ εὐρὺς καὶ ἡ ἡ.ερος, ὁ διακρίνων τὰ; μεγάλας γρ ιμμὰ; καὶ γόνιμο; περὶ τὴν εὔρεσιν, ὅλε.εἶχεν ἐξόχω;, ὡ; πρὸς τὴν πανοραματικὴν αντ ληψ.ν, τοῦ μέσου ὅρου τῶν ἄλλων πληρεξουσίων, μυώπων ἐντετοιμισμένων.

«Ἰσχύει, δυσ:υχῶ., εἰς τὰ συνέδρια ἰδιαιτέρα εἰς θιμοτοιία ἀπαιρούσυσα εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον μικρᾶ. Δυνάμει· ὁ ἀναλίβῃ τὸ ἔργον τοῦ ἡγέτου (leadership) δι' ὁ, ἀρρκε μένου τερμ.ᾶ. Εὐρ.ωπ, νοσσύσῃ, ἐξῃτιωμένης ἐπὶ τῆς πρωίνης τραπέζης, ἡ ἀξιοπρέπεια τῶν ἀγεμόνων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου θὰ ἐθεωρεῖτο ὀιγομένη, ἐὰν ἀρνεκαλεῖτο εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅπω; γνωματεύσῃ καὶ ὁ ἐπιγνακὸς ἰατρὸ, ἐ' καὶ πολὺ ἐιανθρεῖρός; τω. Τὸ πολὺ πολὺ θὰ τὸν ἐρωτήσουν, ἀτομικῶ, ὁ καθ.ὶ; καὶ κατ' ἰδίαν, ἐὰν μεμονωμένων περ.ᾶτικῶν, χ.ῳ.ἐ; καὶ σεφθοῦν ὅτι αἱ τοιαῦται κούριαι καὶ μεμονωμέναι συμβουλαὶ θὰ ἠποροῦν νὰ ἔχουν τὴν δραστικότητα τῆς συνολικῆς ἐπισκοπήσεω: ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς διαπραγματεύσεω, ἢ ἐ; ἀποβλέπει εἰς τὴν πραγματικὴν καὶ διαρκῆ ἰσορροπίαν».

ΠΕΡΙ ΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρώμης ἐδημοσίευσε διάφορα ἔγγραφα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς 9ης Δεκεμβρίου ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ἀλβανίαν, ἐν τῷ ὁποίῳ οἱ Σύμμαχοι, ἀναγνωρίζοντες; ὅτι ἡ Ἰταλία ὡ; ἐκ τῆ; γεωγραφικῆ; τῆς θέσεω; καὶ τῶν οἰκονομικῶν τῆς πόρων, εἶναι ἡ μᾶλλον ἐνδεδειγμένη νὰ λάβῃ ἐντολὴν ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας, ἐχάρασσον τὰ ἀκόλουθον σχέδιον:

Ἰον. Ἡ Ἀλβανία ἀναγνωρίζεται ὡ; ἀνεξάρτητον Κράτο; ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἀκολούθων συνόρων... (ταῦτα θὰ καθορισθῶσι συμφώνω; πρὸς τὰς ἀποφάσεις αἱτινε; θὰ ληφθῶσιν ἐπὶ τοῦ προ-ειμένου).

Ἐν τῇ ἐπονησέι τῶν θεμελιωδῶν νόμων, περὶ ὁ γίνεται λόγος κατωτέρω, θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ ἀνάγκη τῆς περιφρουρήσεως τῆς ἀκεραιότητος τοῦ οὐδω καθορισθησομένου ἐδάφους.

2ον. Αἱ συγκοινωνίαι μεταξὺ τοῦ Σερβοκροατοσλοβενικοῦ Κράτους καὶ τῆς Ἀδριατικῆς θαλάσση, θὰ ἐξασφαλισθῶσι διὰ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς κατὰ μῆκος τῆς κοιλάδος τοῦ Δρίνου. Τὸ Σερβοκροατοσλοβενικὸν Κράτος θὰ χαίρῃ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης τῶν αὐτῶν προνομίων καὶ συνθηκῶν, ἰδ.ᾳ καὶ' δσὶν ἀφορᾷ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου.

3ον. Τὰ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ Μιονιάνα καὶ τῆ; ἐκμεταλλεύσεω; αὐτοῦ σ' ἀνατεθῇ εἰ; τὰ παραπλήσια πράτι καὶ σ' ἀποτελέσῃ ἀντιεμένον μ.ᾶ. συμβάσεω; μεταξὺ τῶν κρατῶν τούτων.

4ον. Ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησ; μετὰ τοῦ συμβουλίου τῶν ἀλβανικῶν ἀρχῶν θὰ ἐπονήσῃ ἐν χρονικῷ διαστήματι ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆ; ὑπογραφῆ; τῶν συμβάσεων σχέδιον σχετικὸν πρὸς τὴν χαρακτ ρ ία καὶ τοὺ; ὅρου; τῆ; ἐπὶ τῆς Ἀβανίας ἐντολῆ; τῆ.ᾳ; καὶ τοὺ; θεμελιώδει; νόμου; τοῦμέλλοντος ἀλβανικοῦ κράτου. Θὰ ἐνασκεῖται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ν' ἀποφασ.σῃ διὰ πλειονοψηφίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐντολὴν ταύτην καὶ τοὺς θεμελιώδει; τούτου; νόμου;, ἐπὶ τῶν ὅρων ὅπω; ἡ ψῆφος τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιπροσώ.ου συμπεριλαμβάνεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰ; τὴν πλειονοψηφίαν ταύτην.

Τὸ ἄρθρον ὅ.ν ὑποδεικνύει ἀκολούθω; τ ς ἄλλα; ἀρχά; αἱ ὁποῖαι δέον νὰ ληφθῶσιν ὡ; βάσεις: τὴν προστασ.αν τῶν ἐθνικῶν μειονοτήτων, τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησ ε ας καὶτῆ; ἐκπαιδεύσεω, τὴν ὀγ.ήνσιν πραγματικῆ, Κυβερνήσεως, τὴν ὀημιουργ'αν δυνάμε ος χωροφυλακῆ; καὶ ἀστυνομίας κλπ.

Η ΣΠΕΙΡΑ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ ΖΗΤΕΙ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΙΝ

Παρίσιοι, Φεβρουάριος. — Παραδόξως οἱ φ λν καὶ πράκτορες τοῦ τέω. Βιοιλίω, εἶτινες εἶχον καταλύσει εἰς τὴν Γαλλίᾳ ἡ πρωτεύουσαν, ἐνῷ μέχρι τῆς χθὲς ἀνιέρων λυσσωδῶς κατὰ τῶν ἰδίων ὧν ἐνεργειῶν τοῦ Ἕλληνος Π.ωδυπουργοῦ, ὅπωβ εἴλοντες; ἄλλε:ἀλλήλια διομνήματα εἰς τ ν Πρόεδρον Οὐίσσων καὶ τὸν Λόρδ Τζὼ.τζ, δι' ὧν ὑπεσπήριζον ὅτι ὁ ἑλληνικὸ λαὸ; ἀποκρούει τὴν ἀπόκτησιν τῆς Θράκη, τῆ; Β. Ἠπείρου, τῆ; Ἰωνίας, τῶν Δυδεκανήσων κ.ὶ τῆς Κύπρου, μετέβαλον τ

πε». Εἶτε φανερὸν ὅτι δὲν γίνεται σχεδὸν αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη τειούων καὶ ὅτι τὸ λαθρεμπόριον δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀνάγκην δημιουργίας ἱστημένων τελωνιακῶν φυλακῶν. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐμποδίσῃ νὰ κατασταθεῖσῃ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ εἰς μέσῃ ἐπιτηδεῖω, ἀποκεκρυμμένα ἀπὸ τὰς ἐρεύνας τῶν ἐξελεγκτικῶν ἐπιτροπῶν μας ἀποθῆκας; Ἐπειδὴ ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ τειούσι ἐν τῷ ἐμπορίῳ δὲν χρησιμεύουν διὰ τὴν σύνδεσιν τῶν μηχανημάτων τούτων;

Οἱ τιθέντες καὶ ἄν εἶναι ἡ ἀπαγόρευσις καὶ ἡ δρυσεηιόθη. τῶν ἐπιτηρητῶν ἢ ἐν γένει τὸν ἔχει ὑμᾶ κυρίω; ὅταν συναντῷ πρὸ αὐτῆς τὴν πανουργίαν καὶ τὴν κακὴν πίστιν.

Ἀπὸ τὰ δύο τελευταῖα ἐξασκοῦνται μὲ ἓν ἀπίστευτον θράσος καὶ παντοῖον συγχρόνως εἰς τὰς χώρας τοῦ δημοψηφίσματος ὅπου οἱ γερμανικαὶ Ἀρχαὶ αἱτίνες ἐκ σφάλματός μας δὲν ἐξελαμβάνησαν, διαδίδουν — ἄνευ ὅμως μεγάλης ἐπιτυχίας, ὡς; εἰδομεν διὰ τὸ Σέσβιγ — τὴν ἀπειλὴν νὰ τὴν ἐκφόβισον εἰς τὰς ἐκαρχίας τοῦ Ρήνου, ὅπου κατὰ τὸ λέγειν τοῦ στιατηγοῦ Νεσσέλ ἀποκρίσεωναι στρατιῶται ἐγκαζόμενοι διὰ τὸ Ρ.ιχρέβ.ια ρὰ τὰς διατυπωθείσας ἐν τῇ συνθήκῃ οὐ δεπερεπιήσεις. Ἐν αὐτῇ τῇ Ρεσσία ὅπου ἡ Γερμανία, τὴν ὁποίαν δὲν ἐκφορίζουν οἱ μακρυπράθεσμοι ἐκτελέσεις, ὁποστηρ ζει τοὺς; Μπολσεβίκους; καὶ στέλλει πρὸς αὐτοὺς; Γερμανοὺς; ἀξιωματικοὺς;, ἀφοῦ προηγουμένως τοὺς; ἐβεβήθησεν ἐπὶ μακρόν, παραλύσασα ὁτιοῦσεν τοὺς; κατοίκους τῶν Βαλτικῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοὺς; Πολωνούς.

Π στεύει κανεὶς; ὅτι διὰ νὰ λήξουν αἱ δόλιαι αὐτοῦ ἀντιστάσεις, ἀρκοῦν αἱ ἐπιπλήξεις; Θὰ ἦ.ο παιδαριώδες νὰ τὸ ὑποθέσῃ τις καὶ ὁ σιρτιηγὸς Νεσσὲλ δὲν πιστεύεψε νὰ εἴπῃ: «ἐπιφεσιὰ σφίξωμεν τὴν Γερμανικὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τὸν λαιμὸν ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐκτελέσῃ τὴν συνθήκην». Ἡ συμβουλὴ αὕτη δὲν ἀκούεται διὰ πρώτην φοράν. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν ἀκολουθήσωμεν; Ὁ κ. Μιλλεράν κατέβαλε μίαν πρώτην ἐνέργειαν ἀπομακρύνας ἀρίστους τὴν ἐναρξὶν τῶν προθεσμιῶν τῶν παρεχομένων διὰ τὴν κατοχὴν τοῦ Ρήνου. Αὐτὸ τὸ μέτρον εἶνε πολὺ καλόν ἀλλὰ σχεδὸν ἀνώδυνον διότι ἡ Γερμανία θὰ ἠδύνατο νὰ πράξῃ καθώς ὁ λεγόμενος Λαμπὶς, ὅστις ἀφοῦ ἐδέχθη μίαν μονομαχίαν ἢ ἐς ἔμελλε νὰ γίνῃ ἐντὸς ἑκατοντάετίας ἔκαμε τὸν ἄνδρεῖον καὶ ἔλεγε: «Βλέπετε τόσον ἡ προσέγγισις τοῦ κινδύνου μὲ ἀφίνει ψύχρασιμον;»

Μᾶ, χρειάζονται κατὰ τῆς Γερμανίας ποιναὶ ἀμεσώτεραι καὶ μέτρα μᾶλλον ἐπίμονα, δηλοδὴ ἡ κατοχή μας ὀφείλει θάττον ἢ βράδιον νὰ ἐκεκταθῇ. Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη λύσις ὁ ἀνοῖξῃ μόνων τοῦ μέσου θὰ κάμωμεν νὰ μᾶς ἀκούσουν καὶ νὰ μᾶς ὑπακούσουν μὲ ἄλλας λέξεις νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα πράγματι νικηταί. Ἐὰν παραλείψωμεν νὰ ἀποφασίσωμεν τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ μέτρου τούτου κατὰ τὸν προσήκοντα χρόνον, θὰ περιπολιζώμεθα καὶ ἐὰν ἀκόμη ἡ ἐν Λονδίνῳ συνάντησις κατορθώθῃ ὡς, ἐλπίζομεν νὰ συσφίξῃ μεταξὺ συμμάχων δεσμοὺς; ὀλίγον χαλαρωμένους σήμερον.

Μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχομεν ἀνάγκην σταθεροῦ στρατοῦ τοῦ ὁποίου μόνη ἡ φαινομενικότης ὑφίσταται ἀκόμη κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Συγχαίρω τὸν κ. Ἀνιτὲ Λεφᾶβρ διότι ἔδωσεν εἰς τὸν στρατὸν τοῦτον περισσότεραν πατριότητα καλέσας τοῦτοχρόνως διόλληρον τὴν κλάσιν τοῦ 1920 ἀντὶ νὰ διαφόρῃ αὐτὴν εἰς δύο κλάδους; τῶν ὁποίων ἡ ἀπόδοσις θὰ εἶνε ἀνεπαρκὴς καὶ ἡ ἐκπαίδευσις ἀδύνατος. Ἀλλ' ἐὰν τὸ ἀναδυφιστικὸν τοῦ μέτρου μᾶ, δίδει ὀλίγην ἀνεφυχὴν δὲν λύει ὅμως τὸ πρόβλημα τῶν στιατιωτικῶν δυνάμεων τὸ ὁποῖον ἀρχίζει νὰ γίνεται τοιοῦχεῖον. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν τόμος στρατολογικὸς ὅσον τὸ δυνατὸν τάχιστα; Ἡ κυβέρνησις καὶ αἱ Βουλαὶ ἄ; εὑρεσιτεχνοῦν νὰ λάβῳν ὅπ' ὄψιν τὸν ὅτι δὲν ἔχομεν ἄλλην ἐξασφάλισιν κατὰ τῆς μὴ ἐκτελέσεως μιᾶ; συνθήκης εἰρήνης; ἡ ὁποία μᾶ; ἐστοίχισε τόσον ἀκριβά.

ΣΜΥΡΝΑΪΚΑ

Ἡ στρατολογία ἐν Σμύρνῃ

"Ἕνας ἄγνωος ἐνθουσιασμὸς βασίλευε στὴ Σμύρνη τὴν περασμένη Κυριακή. Οἱ Σμυρναῖοι στρατεύσαμε μὲ χαρὰ, ζωὴ καὶ πατριωτισμὸ προσήχαντο ἄθροι σὰ στρατολογικὰ γραφεῖα διὰ νὰ ἐγγραφοῦν σὰ τίμιο κατάλογο τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Πατρίδος.

Πατριωτικοὶ στιχουργοὶ, ἠχοῦσιὰ λόγια ἐνθουσιώδη ἔπιαμα ἡ.ατα, σὲ κάθε στῆλι ποὺ εἶχε τὴν εὐτυχία νὰ σκείλῃ ἕνα δικό του γιὰ τὸ στρατό. Στὰ συνοικίας πανηγῦρι σωσιό. Σχηματίζονται ὁμάδες στρατευσμένων αἱ ὁποῖαι προσέχονται εἰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς μουσικὰς καὶ λάβαρα.

Ὁ ἴδιος ἐνθουσιασμὸς ἐπικρατεῖ καὶ εἰς τὰ προάστεια. Κατέφεγκνται ἀδιακόπως οἱ στρατεύσ.μοι τῶν χωρίων Σιβδίκιοι Βουγνόβα καὶ Βιωτζᾶ.

Εἰς τὸ Κορδελιὸ οἱ στρατεύσιμοι συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Ἄννης; ὅπου τοὺς προσεφώνησε ὁ πρωτοσύγγελος τῆς Μητροπόλεως Ἐφέσου κ. Ψάλλας.

Ἀπὸ ἐκεῖ κατῆλθον πεζῇ εἰς Σμύρνην ἐπωδέντες ἐὰ καὶ μὲ τὰς ὁμάδας στρατευτέων τῶν χωρίων Βλαχαῖ, Ἁγ. Τριάδος καὶ λεπῶν προαστείων, ἐν σώματι μετέβησαν εἰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα διὰ νὰ ἐγγραφοῦν.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς καὶ ἐπὶ τῆς διεύθυνσιν τοῦ ταγματάρχου κ. Ζωγραφοπούλου στρατολογικὸν γραφεῖον 15 γραφεῖς μὲ δυνατοπιὴν τάξιν ἐγγράφουν τοὺς στρατευσίμους καὶ ἐθελοντὰς καὶ δίδουν μὲ προθυμίαν κάθε πληροφορίαν.

Οἱ Σμυρναῖοι διὰ τῆς ἀθρόας προσελεύσεώς των καὶ τοῦ ἀκράτου ἐνθουσιασμοῦ των ἀποδεικνύουν μίαν φορὰν ἀκόμη τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα των.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος πρὸς τοὺς Σμυρναίους

Ὁ Ἀρχιστράτηγος κ. Παρασκευόπουλος ἐτίμησε διὰ τῆς παρουσίας του τὴν ἐορτὴν τῶν Σχολῶν τοῦ Ἁγ. Δημητρίου. Κατὰ τὴν γενομένην δεξίωσιν εἰς τὸν Ἐφκρέτον τῆς Σχολῆς ὁ κ. Παρασκευόπουλος προσεφώνησε τοὺς παρισταμένους Σμυρναίους, οἱ ἐπιτευχθέντες λόγοι κατεταλήξας διὰ τῶν ἑξῆς:

«Γνωρίζω τὰς μεγάλας δυσχερείας τὰς ὁποίας ἔχετε νὰ ὑπερνικήσ τε καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν μέσων, ἀλλ' ἔχω πεποίθησιν ὅτι ὁ μεγάλος σας πατριωτισμὸς, ἡ ἰκανότης σας, ὁ μέχρι τοῦδε ζῆλος; καὶ εὐ.ειδησ ἡμῶν θὰ ὑπερνικήσωσιν ὅλας τὰς νῦν δυσκολίας καὶ ἐν τῇ νέᾳ Μεγάλῃ Ἑλλάδι, θὰ εἶσθε σεῖς ἐπιτυχεῖς ἔτινες θὰ θέσητε τὰ στερεὰ θεμέλια ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ πάλιν ἡ πατρίς μας θὰ συνεχίσῃ τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν ἐν τοῖς γράμμασι, ποιήσει, τέχνας, καλλιτεχνίας τῶν ἀθανάτων προγόνων μας».

Ἀφιξις δημοσιογράφου

Ἐπὶ τοῦ καταπλεύσαντος ἐκ Συρίας ἀτμοπλοίου «Μισρὶν Κὶλ» ἐπέβαινεν ὁ διανεκτιμόμενος Ἄγγλος δημοσιογράφος, κ. Περσίνος Φίλιπς, ἑκατονταετηρίδος τοῦ μεγάλου Λονδινέου φύλλου «Daily Express». Ὁ κ. Φίλιπς, γνωστὸς διὰ τὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα, μετὰ διήμερον ἐν Σμύρνῃ διαμονὴν θὰ ἀναχωρήσῃ διὰ Κων)πολιν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ὅροι καταθέσεων

Διὰ τὰς εἰς Δραχμὰς:

Ἐν ὄψει εἰς ἀνοιχτὸν Λογ.σμὸν ἐπὶ τόκῳ ἀρὸς 2 %

Διὰ τὰς εἰς συνάλλαγμα ὄψεως:

Ἐπὶ Λονδίνου ἐπὶ τόκῳ πρὸς 3 %
Ἐπὶ Παρισίων » » » » 2 %
Ἐπὶ Ν. Ὑόρκης » » » » 2 %

Ταμευτήριον

Γίνονται δεκταὶ Καταθέσεις μέχρι τοῦ ποσοῦ Δραχμῶν 3,000 εἰς πρώτην ζήτησιν ἐπὶ τόκῳ 4 %.

Αἱ ἐν τῷ Ταμιευτηρίῳ Καταθέσεις εἶναι ἀπηλλαγμέναι παντὸς φόρου καὶ χαρτοσήμου.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΡΑΛΛΗ & ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ

δέχεται καταθέσεις *ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ* μέχρι Δραχ. 3.000 εἰς πρώτην ζήτησιν πρὸς 4 (ο)ο ἐτησίως.

Ἐπίσης ἐξαργυρώνει παντὸς εἴδους ἐπιταγὰς καὶ χαρτονομίσματα. 3—15

ΔΕΛΤΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀγήματα κατέλαβον τὰ Πατριαρχεῖα καὶ τὴν Μεγάλην τοῦ Γένους σχολὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Καὶ τὴν στιγμὴν ταύτ ἢν θ' ἀναγινώσκωνται αἱ γραμμαὶ αὗται θὰ ἔχουν καταληφθῇ καὶ ἄλλα σημεῖα ὑπὸ Ἑλλήνων. Ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων μετὰ πέντε αἰώνων σκληρὰν δουλείαν, ἀπελευθεροῦται καὶ μεταξὺ τῶν ἔργατῶν τῆς ἐλευθερίας της εἰς τὴν πρώτην θέσιν λαμποκοποῦν αἱ Ἑλληνικαὶ λόγχαι!

Ποῖον ὄνειρον! Ὡρισμένως ὁ Μαρμαρωμένος Βασιλιᾶς θὰ πάλλεται ἀπὸ ἀγαλλίασιν πρὸ τῆς συντελουμένης μυσταγωγίας. Καὶ ἐν τούτοις ὑπάρχουν παράφρονες προσπαθοῦντες νὰ βεβηλώσουν τὴν ἱερότητα τῆς στιγμῆς, διαψεύδοντες τὴν κατάληψιν τῆς πρωτευούσης τῶν Παλαιολόγων καὶ ἀναγγέλλοντες μετὰ χαιρεκακίας ὅτι οὐδεμία εἰσέτι ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ καταλήψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως!

Η ΒΟΥΛΗ

διακόπτειδ' ὀλίγας ἡμέρας τὰς ἐργασίας της. ἀναμένουσα τὴν ἐπάνοδον τοῦ Προϋπουργοῦ, ὅστις κὰ ἀ' ἀναγγείλῃ ἐπισήμως τὰς ληφθείσας ἀποφάσεις καὶ τὴν ἀναγνώρισιν ὅλων τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων.

Πόσον συγκινητικὴ θὰ εἶναι ἡ τοιαύτη ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, δύναται πᾶς Ἕλλην νὰ φαντασθῇ ὅταν ἀναλογισθῇ ὅτι ἡ διακόπτουσα τὰς ἐργασίας της Βουλὴ τῶν 5 ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, ὑ' ἀνοῖξῃ τὰς πύλας της ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν διὰ νὰ στείλῃ τὸν ἐπίσημον ἐθνικὸν χαιρετισμὸν πρὸς ἑλληνικὸν πληθυσμὸν δέκα ὁλοκλήρων ἑκατομμυρίων, ἀπελευθερούμενον μετὰ δουλείαν πέντε αἰώνων!...

Ἀλλὰ καὶ ποία ἀγαλλίασις καὶ ποία ὑπερηφάνεια καὶ ποία ἱκανοποίησις διὰ τὸν Μέγαν Ἀρχηγὸν ὁ ὁποῖος βλέπει τοὺς κόπους του τόσον πανηγυρικῶς ἀμειβομένους καὶ τὸ ὄνομά του ἀναγραφόμενον μὲ ἀνεξάλειπτα γράμματα εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ!...

Ἐπαξία προαγωγὴ

Ὁ συμπαθὴς φίλος κ. Κ. Πιτρίκης, ὁ τόσον εὐδοκίμος ὑπηρετήσας παρὰ τῇ ἐνταῦθα Ναυαρχ.ᾳ καὶ Διοικήσει, λαβὼν μέρος εἰς διαγωνισμὸν ἐν Ἀθήναις, ἐπέτυχε προαγωγῆς εἰς λογιστὴν καὶ τοιοῦτος ἐτέθη εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Ὁ «Ἑλ. Λόγος» συγχαίρει τὸν ἐπιτυχόντα.

Ἑλληνικὸν ναυτικὸν

Ἀπὸ Σαυρωτὴν τὸν συνάδελφον παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω, ἀφορῶντα τὰς προόδους τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας:

Θύμα πολυτελείας; καὶ ταχύτητος ἀποτελεῖ τὸ πρὸ τινων ἡμερῶν καταπλεῦσαν εἰς Πειραιὰ ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον «Πίλικος» τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἐφοπλιστοῦ κ. Γερασίμου Λυγκλάτου.

Μὲ ταχύτητα 18 μιλλίων, εὐρείας αἰθούσας καὶ διαμερίσματα πριγκηπικῆς ἀλθοῦς διακοσμήσεως, τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο θεωρεῖται τὸ τελειότερον τῶν ἐπιβατικῶν σκαφῶν τῆς Μεσογείου.

Ἔχει ἐκτόπισμα 2500 τόννων, 500 ἀναπαυτικὰς κλίνας, ἀφθόνους λουτῆρας καὶ πλούσιον ἠλεκτρικὸν φωτισμόν.

Ὡ. πληροφορούμεθα ὁ ἰδιοκτήτης του κ. Γεράσ. Λυγκλάτος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κ. Ἀδελφ. Γιαννουλάτου, ὧν εἶνε ἀνεψιός, θέλει διαθέσει τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο πρὸς ἐξυπηρέτηση τῆς γραμμῆς Πειραιῶς — Σμύρνης — Μυτιλήνης — Κων)τόλεως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δέον νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἰδιαιτέρα μέριμνα καὶ ἡ ἀφιλοκέρδεια τῆς ἀτμοπλοΐας Γιαννουλάτου, ὑποβαλλόμενης εἰς ἀληθεῖς θυσίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ βελτίωσιν τῆς συγκοινωνίας μας.

Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν προσφάτως τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς «Ἄσσος» πλησίον τοῦ ἐξωτερικοῦ φρουρίου Σμύρνης, τρισάραξεν ἀποτελοῦσαν περίπτωσιν γενικῆς ἀβαρίας, ἡ ἀτμοπλοΐα Γιανουλάτου ἀπηξίωσε νὰ ἐπιβαρύνῃ οὐδ' ἕνα ἐλάχιστον τὰ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἐμπορεύματα, ὑποστᾶσα αὐτὴ μόνη ὅλας τὰς δαπάνας τοῦ ἀτυχήματος, καὶ τοῦτο ἀντιθέτως πρὸς ἄλλας ἀτμοπλοΐας; Ἑταιρείας ἐπιζητούσας εἰς παρομοίας περιστάσεις νὰ φορτηθοῦν εἰς βάρος τῶν ἐμπόρων.

Ἰονικὴ Ἀτμοπλοΐα

Ὁ «Ἀτρόμητος» ἀναχωρήσει μεθαύριον Παρασκευὴν ἀπόγευμα ἀπὸ Σμύρνην, Χίον καὶ Πειραιᾶ.

Ἡ «Ὑπεροχὴ» ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν διὰ Κων)πολιν.

Ἐκ τοῦ Πρακτορείου

Ἀήλωσις

Πλουτσας τὸ κατόστιμά μου διὰ νέων ἐμπορευμάτων κτησιδέντων ἐξ Ἀθηνῶν δηλῶ πρὸς τὴν ὀξ ὀτιμον πελατείαν μου Γέρας καὶ Πλωμαρίου, ὅτι θέλει αὐτὴ εὕρῃ πάντα τὰ ἀρεσκίας της τὰ εἴδη νεωτεριομοῦ μὲ πολὺ συγκαταβατικὰς τιμάς.

Ἐν Σκοπέλῳ τῇ 27 Φεβρουαρίου 1920

Γ. Ι. Τσπτικὸς

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἐπαξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς Θράκην

Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς δι' ἐπιγραφῆς τηλεγραφήματος του πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Αἰγαίου, ζητεῖ ὅπως αὐτὴ ἀποστείλῃ ἄμεσα, εἰς Ἀθήνας 10 ἀνωμοτάρχας καὶ 5 ὑπεριωμοτάρχας διὰ τὸ σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ὅπερ ἑτοιμάζεται διὰ τὴν Θράκην.

Διορισμὸς

Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Ἔργων

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Δημοσίων Ἔργων Ἀνατολικῆς Μακεδονίας κ. Μελισσηνὸς διετάχθη ν' ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν πόλιν μας ὅπου; ἀναλάβῃ τὴν ἐπιθεωρησιν Δημ. Ἔργων τῆς περιφερείας Αἰγαίου (Λέσβου, Χίου, Σάμου).

Ἐπεισόδιον

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ Θέατρον «Ἀλκαῖος» ἕνεκα ἀσημάντου αἰτίας λυπηρὸν ἐπεισόδιον ἔλαβε χώραν μεταξὺ ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ καὶ μουσικοῦ τοῦ Θεάτρου εἰς τὸ ὁποῖον ἀνεμίχθησαν ἐν τέλει καὶ ναῦται τοῦ πληρώματος τῆς «Ἀσσίας».

Τὸ ἀμφιθέατρον ἐπελήφθη ἀνακρίσεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ ἐὰν ἀμφιβάλλωμεν ὅτι εἰ ὑπαίτιοι θὰ τιμωρηθῶσι.

Διορισμοὶ δημοδιδασκάλων

Δι' ἀποφάσεω; τῆς Νομαρχίας διωρίσθησαν πρὸς πληρωμὴν κενῶν θέσεων εἰς τὰ ἑξῆς δημοτικὰ σχολεῖα τῆς νήσου οἱ Κ.ες Ἄννα Τρακουσέλη καὶ Σοφία Στεφανίδου εἰς Πλωμάριον, Μεταξία Ἐμμανουὴλ εἰς Ἐρεσσὸν, Μαρίς Κολέτση εἰ, Πολυχνίτου, Κλεονίκη Καρούλη εἰς Ἁγ.αν Παρασκευὴν, Μαρία Ζερδακούλη εἰ; Ἴπεινος καὶ οἱ Κοι Παντελῆς Δήμου εἰς Βρίσσ καὶ Θεόδωρος Τσιλιος, εἰς Ἀ.ισσάτον.

Ἡ γρίππη ἐν Κυδωνίαις

Ἡ γρίππη ἐν Κυδωνιοις ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ διαστάσεις. Ἕνεκα τούτου ἐθεωρήθη σκόπιμον νὰ κλείσουν ἐπ' ἀόκετὸν τὰ Σχολεῖα, τὰ ὁποῖα διέκοψαν ἤδη τὰ μαθήματά των.

Παρασημοφορία

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμε τὸ παράσημον τῆς Λιγεῶνος τῆς τιμῆς καὶ τὴν διάφορον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀκαδημίας εἰς τὸν Ὑποστράτηγον κ. Ν. Καλομενόπουλον ὡ, καὶ εἰς τὸν Ἀντισυνταγματάρχην τοῦ πυροβολικοῦ κ. Φ. Φ.λίππον.

Τ ὐ; γνωστοὺ; καὶ συμπαθεῖ; εἰς τὸ Ἀσθβιακὸν κοινὸν ἀξιωματικοὺ; ὁ «Ἑλ. Λόγος» συγχαίρει θερμῶς.

Ἐπαξία προαγωγὴ

Ὁ συμπαθὴς φίλος κ. Κ. Πιτρίκης, ὁ τόσον εὐδοκίμος ὑπηρετήσας παρὰ τῇ ἐνταῦθα Ναυαρχ.ᾳ καὶ Διοικήσει, λαβὼν μέρος εἰς διαγωνισμὸν ἐν Ἀθήναις, ἐπέτυχε προαγωγῆς εἰς λογιστὴν καὶ τοιοῦτος ἐτέθη εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον.

Ὁ «Ἑλ. Λόγος» συγχαίρει τὸν ἐπιτυχόντα.

Ἑλληνικὸν ναυτικὸν

Ἀπὸ Σαυρωτὴν τὸν συνάδελφον παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω, ἀφορῶντα τὰς προόδους τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας:

Θύμα πολυτελείας; καὶ ταχύτητος ἀποτελεῖ τὸ πρὸ τινων ἡμερῶν καταπλεῦσαν εἰς Πειραιὰ ταχυδρομικὸν ἀτμόπλοιον «Πίλικος» τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἐφοπλιστοῦ κ. Γερασίμου Λυγκλάτου.

Μὲ ταχύτητα 18 μιλλίων, εὐρείας αἰθούσας καὶ διαμερίσματα πριγκηπικῆς ἀλθοῦς διακοσμήσεως, τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο θεωρεῖται τὸ τελειότερον τῶν ἐπιβατικῶν σκαφῶν τῆς Μεσογείου.

Ἔχει ἐκτόπισμα 2500 τόννων, 500 ἀναπαυτικὰς κλίνας, ἀφθόνους λουτῆρας καὶ πλούσιον ἠλεκτρικὸν φωτισμόν.

Ὡ. πληροφορούμεθα ὁ ἰδιοκτήτης του κ. Γεράσ. Λυγκλάτος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κ. Ἀδελφ. Γιαννουλάτου, ὧν εἶνε ἀνεψιός, θέλει διαθέσει τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο πρὸς ἐξυπηρέτηση τῆς γραμμῆς Πειραιῶς — Σμύρνης — Μυτιλήνης — Κων)τόλεως.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δέον νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἰδιαιτέρα μέριμνα καὶ ἡ ἀφιλοκέρδεια τῆς ἀτμοπλοΐας Γιαννουλάτου, ὑποβαλλόμενης εἰς ἀληθεῖς θυσίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ βελτίωσιν τῆς συγκοινωνίας μας.

Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν προσφάτως τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς «Ἄσσος» πλησίον τοῦ ἐξωτερικοῦ φρουρίου Σμύρνης, τρισάραξεν ἀποτελοῦσαν περίπτωσιν γενικῆς ἀβαρίας, ἡ ἀτμοπλοΐα Γιανουλάτου ἀπηξίωσε νὰ ἐπιβαρύνῃ οὐδ' ἕνα ἐλάχιστον τὰ ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ ἐμπορεύματα, ὑποστᾶσα αὐτὴ μόνη ὅλας τὰς δαπάνας τοῦ ἀτυχήματος, καὶ τοῦτο ἀντιθέτως πρὸς ἄλλας ἀτμοπλοΐας; Ἑταιρείας ἐπιζητούσας εἰς παρομοίας περιστάσεις νὰ φορτηθοῦν εἰς βάρος τῶν ἐμπόρων.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 16391 **ΑΘΗΝΑΙ 1 Μαρτίου**

Ἡ κατάληψις τῆς Κων)πόλεως

Ἡ Κωνσταντινούπολις καταλαμβάνεται ὁλοέν. Ἀγήματα τοῦ θωρηκτοῦ «Κιλκὶς κατόπιν παρελάσεως κατεσκήνωσαν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Μέτρα ἀμύνης

Τὰ ἀγήματα τοῦ «Κιλκὶς» μετὰ τὴν κατασκήνωσιν ἐτοποθέτησαν εἰς τὸν αὐλόγυρον τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς μυδραλλιοβόλα.

Ἐπανάστασις ἐν Γερμανίᾳ

Οἱ Μοναρχικοὶ εἰσελθόντες εἰς Βερολῖνον καὶ καταλαβόντες τὴν ἀρχὴν, ἐκήρυξαν τὸν Χίνδεμπουργκ δικτάτορα. Μέχρι τοῦδε ἐπικρατοῦν.

Ποῦ κατέφυγεν ἡ Κυβέρνησις

Ἡ δημοκρατικὴ κυβέρνησις τῆς Γερμανίας κατέφυγεν εἰς Δρέσδην μέχρις ὅτου συγκληθῇ ἐθνοσυνέλευσις. Ἀναμένονται αἱματηρὰ γεγονότα.

Ποῖαι πόλεις μένουν πισταὶ

Αἱ πόλεις Βάδεν, Δρέσδη, Μόναχον καὶ Φραγκφούρτη μένουν πισταὶ εἰς τὴν Δημοκρατίαν.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Διασκέψεως

Ἡ Διάσκεψις ἀναμένει τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐν Γερμανίᾳ καταστάσεως ἵνα λάβῃ ὁριστικὰς ἀποφάσεις.

Παραίτησις Ἀχμὲτ Ριζᾶ

Ὁ ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῆς Τουρκίας προπαγάνδαν διεξάγων γερουσιαστὴς Ἀχμὲτ Ριζᾶ βῆς δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ δηλοῖ ὅτι ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματός του, ὑποβάλλων παραίτησιν.

Οἱ πόθοι τῶν Ἑλλήνων τῆς Κων)πόλεως

Μέλη τῆς δωδεκαμελοῦς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἑλλ. λαοῦ τῆς πρωτευούσης ἐπέδωσαν χθὲς εἰς τὰς Ἀρμοστείας τῶν Συμμάχων ὑπόμνημα διατυπῶνον τοὺς πόθους αὐτοῦ.

Δούζας

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Θίασος Ἰατρίδου — Μηλιάδου

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὥρα 4 1)2 μ. μ., δίδεται ἡ τιμητικὴ παράστασις τοῦ καλλιτέχνου Αἰμ. Λιέρτη, ἡν ὁ ὁποῖαν θὰ τιμήσῃ καὶ ὁ μαθητικὸς κόσμος τῆς πόλεως; μας, λαβὼν πρὸς τοῦτο τὴν σχετικὴν ἄδειαν.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ποῦ θὰ παιχθοῦν τῇ εὐγενεῖ συμπράξει τῶν κυριῶν Δημοπούλου καὶ Ἰατρίδου καὶ τῶν κ. κ. Μηλιάδου, Νικολάου, Ξύδη, Μαρκέζου καὶ Μαυροπούλου, θὰ ἀναγγείλῃ ὁ κ. Λιέρτης τὸν «Ματ.ὄζον».

Ἡ κ. Ἰατρίδου ἐείσης; θὰ παίξῃ ἐκλεκτὴ τεμάχια βιολιοῦ.

* *

Τὸ βράδυ μία πανηγυρικὴ ὡ; καὶ τιμητικὴ κ. Μωραΐτου μετὰ «Πανάθηναι» τὸν θρίαμβον τοῦ θιασ.ου τῆς κ. Σ. Ἰατρίδου μὲ νέα νοθεία ἐλληνικὰ καὶ νέας σκηνὰς καὶ τραγούδια ὡ, καὶ τετράστιχα τὸ τόπου μας. Προετοιμάνου περὶ τελευταίων παραστάσεων τοῦ θιάσου ὅστις ἄναχω εἰ διὰ Σμύρνην, ὅλοι πρέπει νὰ συνδράμωμεν τὸν καλλιτέχνη κ. Μωραΐτην ὁ ὁποῖος μᾶ. διεκέδασε τόσον πολὺ μὲ τὸν Τζανέτον ποῦ τόσον ἐπιτυχῶ ἀποτυπόνει. Αὔριον Πέμπτην ἡ τιμὴ τοῦ Σόδερμαν ἕνα δραματικὸν ἀριστούργημα ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ κλείσῃ κανεὶς ἴδιος οἱ ἔχοντες εἴσιτ. καὶ νὰ ὅπως τὰ ἐξωφλήσωσιν.

ΠΕΝΘΗ

† ΣΠΥΡΟΣ ΒΑΛΛΗΣ

Ἀπεβίωσεν αἰφνηδίως προχθὲς πλήρης ἡμερῶν

ὁ Σπύρος Βάλλης

ἀεσβύτης ἐκ τῶν ὀλίγων, σεβαστὸς καὶ ἀξιαγάπητος, πατὴρ τοῦ ἐκ τῶν Διευθυντῶν τοῦ «Ἑλευθ. Λόγου» κ. Μ. Βάλλη.

Ὁ μακαρίτης ἀπήλαυε τῆς γενικῆ